

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31654/2023
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Изет Суљовић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ и ВВ, оба из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирза Рамусовић, адвокат из ... и ГГ из ..., ради уређења управљања и коришћења заједничке ствари, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 581/23 од 26.09.2023. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 581/23 од 26.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 581/23 од 26.09.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Пазару Р1 124/21 од 23.05.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог предлагача да се уреди начин управљања и коришћења заједничке ствари, катастарских парцела број .., .. и .. К.О. Нови Пазар. Ставом другим изреке, обавезан је предлагач да противницима предлагача накнади трошкове поступка у износу од 78.750,00 динара.

Виши суд у Новом Пазару је, решењем Гж 581/23 од 26.09.2023. године, одбио као неосновану жалбу предлагача и потврдио решење Основног суда у Новом Пазару Р1 124/21 од 23.05.2023. године.

Против решења другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан, предлагач је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6 истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији предлагача.

Предмет тражене правне заштите је уређење управљања и коришћења заједничке ствари. Побийана одлука којом је предлог предлагача одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да није могуће уређење коришћења заједничке ствари према правилима о грађевинарству и урбанистичким прописима пошто се ради о стамбено-пословним објектима а неизграђено грађевинско земљиште налази се између објеката па противници предлагача не би имали приступ јавној површини – коловозу односно својим објектима, при чему се сувласнички удели учесника у поступку на неизграђеном делу преклапају. Указивање предлагача на погрешну примену материјалног права у конкретном случају није од утицаја јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. у вези члана 420. став 6. Закона парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије предлагача, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. и 6. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“ бр. 46/95 ... 14/22), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Предлогом поднетим 15.09.2021. године, предлагач је тражио уређење начина коришћења заједничке непокретности.

Одредбом члана 146. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена против решења донетих у поступку уређења управљања и коришћења заједничке ствари.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку у вези одредбе члана 146. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић